

ster i sin Motivering for Anskaffelsen af en ny Færge ogsaa henviser til Trafikken fra Udlandet. Jeg tror nu — det har jeg ogsaa sagt før —, at man i meget høj Grad overdriver denne Trafiks Størrelse, og at man ikke saa meget skal tage Hensyn til den Trafik, som fremkommer ved Transit af Personer og Gods gennem Landet. Man skal ikke tage det store Hensyn til denne Trafik, som Statsbaneadministrationen gør, men meget mere tage Hensyn til den indenlandske Trafik; thi det viser sig, at Transiten i Virkeligheden er overmaade ringe. Jeg kunde have Lyst til i denne Forbindelse at citere en Udtalelse, som, da vi sidst behandlede Brospørgsmaalet, fremkom fra det daværende ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, Professor Birck. Jeg maa maaske have Lov til at oplæse den; han udtalte den Gang: „Angaaende selve Lovforslaget skal jeg blot kort sige, at jeg har personlig aldrig anset den store Iver for Gedser-Routen for andet og mere end en Smule Hysteri. Det staar for mig saaledes, at hele den Transitindtægt, vi har haft paa Gedser-Routen, er saare ringe. Jeg har paa et Spørgsmaal derom faaet opgjort, at hele den Indtægt, Statsbanerne har ved at besørge fremmede og Gods gennem Danmark, er neppe $\frac{1}{2}$ Mill. om Aaret, det vil sige, at den Del, der falder paa Gedser-Routen er saa lidt, at det ikke en Gang forrenter Anlægget af Færgelejet og den tilsvarende Færge i sin Tid“. Jeg synes, at Professor Birck har fuldkommen Ret, og gaar man ud fra det Tal, han her opgiver for Transitindtægten, nemlig knap $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, vil det ses, at da den samlede Indtægt af vorre Statsbaner i Øjeblikket udgør 56 Mill. Kr., repræsenterer den gennemgaaende Trafik kun 1 pCt. af den samlede Trafik. Naar man ved dette, synes jeg, der maa være Grænser for, hvor store Hensyn man skal vise denne Trafik. Man kan jo sige sig selv, at selv om man viser den de allerstørste Hensyn og derved maaske bliver i Stand til at fordoble den, altsaa forøge Indtægten fra $\frac{1}{2}$ til 1 Mill., betyder det ikke saa forfærdelig meget. Derimod vilde det betyde uhyre meget, om man kunde forøge de 99/100, selv om det ikke blev til det dobbelte, saa dog med et mindre Procentbeløb. Jeg vil gerne bede ærede Medlemmer fastholde disse to Tal, $\frac{1}{2}$ Mill. og godt 50 Mill., i Øjeblikket 56 Mill., saa tror jeg ikke, de vil henfalde til det Hysteri, som Professor Birck talte om.

Den ærede Minister motiverer Forslå-

get om Bevilling til en Færge med Henvisning til den Bekvemmelighed, som skal bydes de rejsende, som rejser fra København til Hamborg og omvendt. Forholdet er nu det, siger han i Motiveringen, at der ikke kan gennemføres Vogne mellem København og Hamborg, uden at tredie Klasses Passagererne maa skifte ved Storstrømmen, og første og anden Klasses Passagerer maa eller vil i alt Fald i Fremtiden komme til at skifte med visse Tog — herfra er dog selvfølgelig undtaget Sovevognspassagererne. Nu skal jeg i og for sig ikke sige noget til, at vi anskaffer den Færge, og at vi yder Passagererne, baade første, anden og tredie Klasses Passagerer, den Bekvemmelighed, at de er fri for at skifte nede ved Orehoved, idet Vognene kan føres over paa Færgen. Men jeg vil dog henvise til, at dette Hensyn viser man ikke noget som helst andet Sted i Landet. Hvis Jyderne skal rejse til København eller Københavnerne til Jylland, maa de skam stige om ved Lille Bælt, og det baade ved Nat og Dag. Der er ikke Tale om, at man her skal have en saa stor Forøgelse af Færgernes eller Færgelejerens Antal, at Omstigning kan undgaaes. Trafikken ved Lille Bælt er endda dobbelt saa stor som ved Orehoved, saa det var i og for sig mere naturligt at kræve en Forøgelse af Trafikmidlerne her. Jeg skal imidlertid ikke stille Krav om en saadan Forøgelse, for at vi Jyder kan blive fri for Omstigningen. Jeg kan saamænd godt unde Lollænderne og Falstringerne at blive fri for at stige om over Storstrømmen — det kan være, at Lollænderne, som bor nede i fede Egne, er nok saa mageligt anlagte som Jyderne —, og jeg antager, at disse ogsaa fremdeles kan finde sig i at stige om ved Lille Bælt. I alt Fald indser jeg, at det vil andrage et meget betydeligt Beløb, hvis man skal undgaa denne Omstigning.

Skønt jeg saaledes ikke vil forlange, at der i Øjeblikket gøres noget ved Lille Bælts-Overfarten for at forbedre Bekvemmelighederne for Jyderne, følger deraf selvfølgelig ikke, at jeg ikke vil være med til at rejse Krav om en bedre Forbindelse med Jylland. Det Krav har jeg rejst tidligere; og jeg vil ogsaa her, netop i Forbindelse med Omtalen af det andet Spørgsmaal, kræve en mere rationel Forbindelse, en Dampfærgeforbindelse, mellem Sjælland og Jylland. Jeg behøver slet ikke at regne paa den Maade, man regnede, den Gang man foreslog Broen over Storstrømmen, for at bevise, at en saadan Færgeforbin-